

Tutkittavana: Terrorismin uhrit ja Helsingin Sanomat

Pohdittavia kysymyksiä:

- Olisiko kuvattavilta pitänyt kysyä lupa julkaisua varten?
- Onko kuva tarpeettoman raaka?
- Oliko kuvan yhteiskunnallinen merkitys tärkeämpi kuin uhrien hienotunteinen kohtelu?
- Oliko sillä merkitystä kuvan julkaisemisen kannalta, että se oli julkaistu jo aiemmin useassa ulkomaisessa lehdessä?
- Olisiko asia eri, jos kuva olisi otettu Suomessa ja siinä näkyvät uhrit olisivat vaikkapa naapureitasi?
- Olisiko lehden pitänyt perustella lukijoille, miksi kuva päädyttiin julkaisemaan?

Tapaus: Helsingin Sanomat julkaisi vuonna 2016 georgialaisen toimittajan ottaman kuvan Brysselin terrori-iskun kahdesta naisuhrista. Kuvassa naiset olivat verisiä ja toisen vaatteet olivat riekaleina.

Tiivistelmä kantelusta ja vastauksesta:

JO 27. *Yksityiselämään kuuluvia erityisen arkaluonteisia seikkoja voi julkaista vain asianomaisen suostumuksella tai jos niillä on poikkeuksellista yhteiskunnallista merkitystä. Yksityiselämän suoja on otettava huomioon myös kuvia käytettäessä.*

JO 28. *Sairaus- ja kuolemantapauksista sekä onnettomuuksien ja rikosten uhreista tietoja hankittaessa ja uutisoitaessa on aina noudatettava hienotunteisuutta.*

Kantelun mukaan lehti julkaisi tarpeettoman raakaa ja yksityiskohtaista kuvamateriaalia Brysselin terrori-iskun uhreista. Räjähdyksen uhrit olivat kantelijan mielestä silminnähdessä shokissa ja toinen puolialaston.

Päätoimittaja puolusti kuvan julkaisua sillä, että kuvalla oli poikkeuksellisen painavaa yhteiskunnallista merkitystä terrori-iskun seurausten kuvaamisessa. Päätoimittajan mukaan tekstillä ei voi kertoa tavallisiin ihmisiin kohdistuvasta, järkyttävästä terrori-iskusta niin tehokkaasti kuin kuvalla. Teksti ei voi kertoa tunteesta ja läsnäolosta samalla tavalla kuin kuva. Päätoimittajan mukaan kyseisestä kuvasta on tullut terrori-iskua laajasti symboloinut otos.